

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 94

гр. Варна, 11.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Христова
мл.с. Александър В. Цветков

като разглежда докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20213100503115 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. №303333/03.12.2021г. на ИВ. П. Т., чрез пълномощника адв. Кр.С.- АК Варна срещу Решение №262760/04.11.2021г., постановено по гр. дело №785 по описа за 2021г. на РС-Варна, с което са отхвърлени предявените от въззивника срещу Военно формирование № 34960 към щаба на флота, обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.291, ал.1 от Закона за отбраната и въоръжените сили в Република България, вр. чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ, вр. чл.225 КТ за признаване за незаконно и отмяна на прекратяване на трудово правоотношение, извършено със заповед № ЛС-01-94/21.11.2019г.; чл.291, ал.1 ЗОВСРБ, за възстановяване на заеманата длъжност преди уволнението и заплащане на обезщетение за оставане без работа в размер на 2617,20лв.; с правно основание чл.291, ал.1 ЗОВСРБ, вр. чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225 КТ за заплащане на сумата от 931,52лв., представляваща обезщетение за разликата в получаваното трудово възнаграждение в периода от 07.01.2020г. – 15.01.2020г. и от 28.02.2020г. -22.05.2020г.; с правно основание чл.291, ал.1 ЗОВСРБ, вр. чл.224, ал.1 КТ за заплащане на сумата от 72,64лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 9 дни за 2019г.; с правно основание чл.298, ал.2 ЗОВСРБ, вр.чл.2 от Наредба Н-22/14.08.2018г. за заплащане на сумата от 720лв., представляваща полагаеми се порционни пари за период от 6 месеца след прекратяване на трудовото правоотношение, както и с правно основание чл.128, т.2 КТ за заплащане на сума в размер на 1058,05лв., от които 321,05лв. – трудово възнаграждение за м. 11.2019г., от които 100лв., неправомерно удържани и преведени по сметка на ЧСИ по запорно съобщение и 221,05лв. за периода 22.11.-30.11.2019г.; 537лв.- допълнително трудово възнаграждение, представляващо „тринадесета заплата“ за 2019г. и 200лв. допълнително трудово възнаграждение, дължимо за отработени 139 дни.

В жалбата се излага, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и е

неправилно. Според въззивникът съдът неправилно е приел, че уволнението е извършено в рамките на изпитателния срок, като счита, че на 20.11.2019г., сключеният между него и ответника трудов договор е станал безсрочен, поради което и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение от 22.11.2019г. е незаконна. Неправилно и необосновано е прието, че от представената квитанция от 05.12.2019г. не се установява в чия полза е възстановена сумата от работна заплата. Оспорват се като неправилни изводите на ВРС за недоказаност на претенцията за заплащане на допълнително трудово възнаграждение, като твърди, процесуално нарушение при допускане и събиране на доказателствата за установяване на посочените обстоятелства.

По изложените съображения въззивникът моли за отмяна на атакувания съдебен акт изцяло, като вместо него въззивният съд да постанови ново решение, с което да се уважат предявените обективно кумулативно съединени искове. Доказателствени искания не са направени.

Чрез депозирания в срока по чл. 263 от ГПК писмен отговор, въззиваемата оспорва въззивната жалба. Излага, че решението е правилно, обосновано и законосъобразно, което обуславя неоснователността на въззивната жалба. Моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение –потвърдено, като му бъдат присъдени направените съдебно-деловодни разноски. В писмения отговор не са обективирани доказателствени искания.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок, визиран в чл. 259, ал. 1 от ГПК. Същата е редовна, съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК и е надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима.

Доколкото въззивното производство е допустимо, то жалбата следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ВНАСЯ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ в открито с.з. въззивна жалба вх. №303333/03.12.2021г. на ИВ. П. Т., чрез пълномощника адв. Кр.С.- АК Варна срещу Решение №262760/04.11.2021г., постановено по гр. дело №785 по описа за 2021г. на РС-Варна.

НАСРОЧВА производството за 08.02.2022г. от 9,30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____